

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 8T/113/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213010263
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6213010263.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Slavomírom Cimermanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. februára 2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný S. M. T. G. N. G. , nar. XX. XX. XXXX vo T. X., trvale bytom J. X., N. XXX/XX, zdržiavajúci sa na adrese T. X., Q. XX,

je v i n n ý , ž e

1.

- v čase od 22.00 h do 00.00 h dňa 16. 05. 2013 vo Veľkom Krtíši na ul. A. H. Škultétyho č. 97 na pozemku spoločnosti AG-BIOENERGIE s. r. o. z tam odstaveného kamióna zn. Volvo 460, ev. č.: VK-217 BH, odcudzil 50 litrov nafty a to tak, že poškodil uzamykacie veko, otvoril zámok kamióna, čím spôsobil pre spoločnosť AG-BIOENERGIE s. r. o., Bulharská 70, Bratislava, škodu vo výške 69,75 Eur,

2.

- v čase od 23.00 h dňa 19. 05. 2013 do 02.00 h dňa 20. 05. 2013 vo Veľkom Krtíši na ul. A. H. Škultétyho č. 97 na pozemku spoločnosti AG-BIOENERGIE s. r. o. násilím s Z. X. otvorili spoločne zámok nádrže kamióna Volvo 460, ev. č.: VK-217 BH a pomocou hadice vytiahli z kamióna 20 litrov nafty, ktorú Z. X. odviezol, čím spôsobili pre spoločnosť AG-BIOENERGIE s. r. o., Bulharská 70, Bratislava, poškodením zámku škodu vo výške 40,- Eur a odcudzením nafty škodu vo výške 27,90 Eur, obžalovaný S. M. sa uvedených skutkov dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 04. 03. 2013, sp. zn. 9T/21/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. 03. 2013 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiaca, výkon ktorého mu bol podmienične odložený na skúšobnú dobu 1 roka,

t e d a

1. a 2.

- čiastočne samostatne, čiastočne spoločným konaním prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal vlámaním a bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

1. a 2.

- čiastočne samostatne, čiastočne spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák.

a o d s u d z u j e s a

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. e) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody n e p o d m i e n e č n e vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš pod č. Pv 293/13-12 podal dňa 29. 10. 2013 tunajšiemu súdu obžalobu, ktorou obžaloval obvinených S. M. a Z. X. zo spáchania protiprávneho konania, čím obvinený S.Š. M. v bodoch 1. a 2. obžaloby spáchal čiastočne samostatne a čiastočne spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a obvinený Z. X. v bode 2. obžaloby spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš z 31. 10. 2013 č. k. 8T/113/2013-70 bol obvinený Z. X. za toto protiprávne konanie odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 rokov. Trestný rozkaz voči tomuto obvinenému nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 19. 11. 2013.

Obvinený S. M. podal proti trestnému rozkazu v zákonnej lehote odpor.

Okresný súd Veľký Krtíš dňa 28. 07. 2014 pod č. k. 8T/113/2013-101 rozhodol rozsudkom, ktorým obžalovaného S. M. uznal vinným zo skutkov uvedených v bodoch 1. a 2. obžaloby a za to ho odsúdil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 10 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Veľký Krtíš v sp. zn. 9T/21/2013 zo dňa 04. 03. 2013.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. 11. 2014 v sp. zn. 3To/120/2014 bol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušený a vec mu vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie.

Po vrátení veci okresný súd znovu vec prejednal a viazajúc sa právnym názorom vysloveným krajským súdom podľa § 327 ods. 1 Tr. por. znova rozhodol.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 17. 09. 2015 uviedol, že tak ako v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní využíva právo odoprieť vypovedať (§ 121 ods. 2 Tr. por.).

Prokurátorka na hlavnom pojednávaní dňa 17. 09. 2015 uviedla, že vzhľadom na situáciu, keď obžalovaný S. M. odmietol vypovedať v prípravnom konaní a tak učinil aj pri konfrontácii so spoluobvineným Z. X. a tiež keď odmietol vypovedať na hlavnom pojednávaní dňa 17. 09. 2015, navrhla vypočuť ako svedka Z. X., ktorý už bol v tejto trestnej veci právoplatne odsúdený. Súd za danej situácie nepokračoval v konaní a odročil pojednávanie.

Obžalovaný na začiatku hlavného pojednávania dňa 15. 02. 2016 prehlásil, že sa rozhodol vypovedať a že chce urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. t. j. cíti sa vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

Súd umožnil obžalovanému urobiť vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. Obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. bol obžalovaný následne poučený, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Obžalovaný odpovedal na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. zhodne slovom „áno“.

Podľa § 257 ods. 6 Tr. por. súd zistil stanovisko prokurátora a poškodeného, či navrhujú prijať vyhlásenie obžalovaného.

Prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného. Poškodený si neuplatňuje náhradu škody v trestnom konaní, pretože obžalovaný spôsobil škodu odpracoval, čím poškodenému zanikol nárok na náhradu škody.

Podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. súd vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe prijal a dokazovanie nevykonal. Súd vykonal dôkazy len vo vzťahu k výroku o treste.

Z odpisu registra trestov obžalovaného S. M. sa potvrdzuje, že v doterajšom živote bol 2-krát trestne stíhaný, pričom v prvom prípade Okresná prokuratúra Veľký Krtíš dňa 15. 11. 2010 pod zn. Pv 457/10 podmienene zastavila trestné stíhanie so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov do 23. 11. 2012. V druhom prípade Okresný súd Veľký Krtíš v trestnej veci 9T/21/2013 rozhodol trestným rozkazom z 04. 03. 2013, právoplatným 29. 03. 2013, ktorým odsúdil obžalovaného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. k podmienčnému trestu odňatia slobody vo výmere 1 mesiac so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok do 29. 03. 2014. Zo správy o povesti z Mesta J. X. (č. l. 38) sa potvrdzuje, že obžalovaný je naďalej prihlásený k adrese trvalého pobytu J. X., N. XXX/XX, avšak na uvedenej adrese sa dlhodobo nezdržiava a mestu nie je známe miesto jeho súčasného pobytu.

K tomuto čítanému dôkazu mal obžalovaný pripomienky v tom, že na uvedenej adrese N. XXX/XX nikdy nebýval, bol prihlásený na adrese N. XXX/XX.

Z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Veľký Krtíš 9T/21/2013 sa potvrdzuje, že obžalovaný S. M. bol spolu so svojim bratom P. M., nar. XX. XX. XXXX, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a za to bol každý z nich odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac, ktorého výkon trestu súd podmienene odložil na skúšobnú dobu 1 roka. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29. 03. 2013.

Podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák. odňatím slobody na 6 mesiacov až 3 roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2, hoci bol za takýto čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený.

V prejednávanej trestnej veci mal súd vinu obžalovaného zo spáchania skutkov uvedených v bodoch 1. a 2. obžaloby za preukázanú, keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 15. 02. 2016 učinil vyhlásenie, že sa cíti vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe (§ 257 ods. 1 písm. b) Tr. por.). Pri dodržaní procesného postupu upraveného v ďalších odsekoch ustanovenia § 257 Tr. por., súd prijal vyhlásenie obžalovaného, čím dokazovanie o vine vykonávané nebolo.

Súd pri úvahách o druhu trestu a jeho výmery je povinný vychádzať vždy z ustanovení § 34 Tr. zák. Podľa odseku 1 cit. ustanovenia trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (tzv. individuálna prevencia) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (tzv. generálna prevencia); trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa odseku 4 cit. ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd takto postupoval a tento účel sledoval pri ukladaní druhu a výšky trestu obžalovanému. Súd dospel jednoznačne k tomu záveru, že z hľadiska prevýchovy páchatela (obžalovaného) mu bude potrebné uložiť druh trestu - trest odňatia slobody. K takémuto záveru súd dospel preto, lebo obžalovaný sa dopustil v skúšobnej dobe podmienčeného odsúdenia ďalšieho protiprávneho konania,

teda nemožno tvrdiť, že viedol riadny život a trest mu uložený súdom splnil účel. Takýto trest mu navrhla uložiť aj prokurátorka v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 15. 02. 2016. Ako ďalej uviedla, obžalovaný sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia tunajším súdom vo veci 9T/21/2013 protiprávneho konania, preto mu navrhla uložiť nepodmienečný trest, čo korešponduje aj s postupom podľa § 49 ods. 2 Tr. zák.

Zo štruktúry páchanej trestnej činnosti obžalovaným vyplýva, že sa dopúšťa páchania majetkovej trestnej činnosti. Tak tomu bolo aj v obidvoch prípadoch, čo potvrdzuje aj odpis registra trestov. Z uvedeného je nutné vyvodiť ten záver, že postup orgánu činného v trestnom konaní pri podmienenom zastavení trestného stíhania v Pv 457/10, resp. súdu pri ukladaní trestu v sp. zn. 9T/21/2013 nevedol k očakávanej náprave obžalovaného, minul sa účinkom, keď sa obžalovaný opätovne dopustil protiprávneho konania.

Pri ukladaní výmery trestu súd prihliadol na 1 poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l) Tr. zák. t. j. sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval) a 1 priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. e) Tr. zák., keď zneužil svoje zamestnanie na dosiahnutie neoprávnenej výhody). Obžalovaný podľa výpovede štatutárneho zástupcu poškodeného Š. R. vykonával prácu strážnika v jeho objektoch, teda zneužil svoje zamestnanie na dosiahnutie neoprávnenej výhody tým, že sa na úkor tejto spoločnosti obohatil.

Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný sa v doterajšom živote dopúšťa páchania rovnorodej trestnej činnosti, ktorou si nekalým spôsobom zabezpečuje prostriedky pre svoju obživu. Ako sám uviedol na hlavnom pojednávaní ešte dňa 28. 07. 2014, je nezamestnaný bez evidencie v zozname uchádzačov o zamestnanie vedenej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši, nie je poberateľom sociálnych dávok a je bezmajetný. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne. V mieste svojho trvalého bydliska sa vôbec nezdržiava, mení miesta svojho pobytu a vyhľadáva bývanie v nájomnom resp. podnájomnom vzťahu, napr. počas súdneho konania sa zdržiaval na adresách: T. X., adresa pre doručovanie písomnosti R.. K.. U. XXX; T. X., J.. N.. Š. X; T. X., Q. XX, pričom je treba dodať, že aj na týchto adresách písomnosti nepreberal a museli mu byť zásielky doručované prostredníctvom polície. Nemožno opomenúť ani ten fakt, že nikde nepracuje a nie je samostatne zárobkovo činnou osobou, čo len môže umocňovať podozrenie, že si prostriedky na obživu zaobstaráva nekalým spôsobom.

Súd vyhodnotením dôkazov jednotlivo a v ich súvislosti dospel presvedčivo k tomu záveru, že pre zabezpečenie prevýchovy obžalovaného bude potrebné mu uložiť trest odňatia slobody. Obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktorá mu trvala do 29. 03. 2014 s poukazom na odsúdenie vo veci 9T/21/2013 Okresným súdom Veľký Krtíš, preto mu bol uložený tento trest ako nepodmienečný.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi nemožno uložiť podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Súd postupoval v intenciách zákonnej normy a uložil obžalovanému trest odňatia slobody nepodmienečný vo výmere 10 mesiacov t. j. na spodnej hranici trestnej sadzby.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z obsahu obžaloby podanej na súd 29. 10. 2013 vyplýva, že si v trestnom konaní, v jeho súčasťi tzv. adhézneho konania uplatňuje poškodený AG-BIOENERGIE s. r. o., Bulharská 70, Bratislava náhradu škody. Na hlavnom pojednávaní štatutárny zástupca poškodeného Š. R. uviedol, že si už náhradu škody neuplatňuje, keďže obžalovaný spôsobenú škodu u neho odpracoval. Uplatnenie nároku na náhradu škody je návrhovým konaním. Keďže poškodený počas trestného konania upustil od náhrady škody, zanikol tým právny dôvod rozhodovať o nej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, a to v lehote 15 dní od jeho oznámenia na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b)), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného) a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného, obhajca, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- orgán sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods.1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c)), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pri nesprávnom výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d) s odkazom na § 45 ods. 1).